

כ"ה שנה לצאת העלון "שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידו וובר ארליך שליט"א

כתורתו של הגאון הצדיק רבי משה וובר זיע"א

גליון מס' 963

פרשת ויקהל פקודי החודש - מברכין החודש כ"ה אדר תש"פ - נא לא לעיין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

מאמרותיו

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים וגו"

אפשר לומר ולפרש על פי מה שאמרנו במדרש רבה (בראשית לח, 1): "רבי אומר, גדול השלום - שאפילו ישראל עובדים עבודה זרה ושלום ביניהם אמר ה': כביכול איני יכול לשלוט בהם כיון ששלום ביניהם

לרגל ההילולא - תש"פ

ממשיכים את המורשת: המעמד לציון 20 שנה להסתלקות הגה"צ המשפיע רבי משה ובר זיע"א

משה וובר זצ"ל על מנת להתמלא ביראת שמים. הוא היה עבורי דוד משני הצדדים, סיפר הגר"י פרקש לנוכחים, "אך בראש ובראשונה היה מורה דרך, והראשון שהכניס אותי לאורה של תורת החסידות."

הגה"ח רבי ישעיהו ובר, מגדולי מומחי החינוך בדורנו, אחיינו של בעל ההילולא, סיפר על השנים שבהן זכה לגדול בצלו של המשפיע ולהתקרב על ידו לחסידות חב"ד. "כילד ידעתי שעבודת השם תיתכן רק בדרכו של

כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א לצידו עורך העלון שיחי

במאות עשרים שנה לפטירת הצדיק הירושלמי רבי משה ובר זיע"א, התנסו באולמי בנות ירושלים בעיר במסגרת מצומצמת בהתאם להנחיות משרד הבריאות, תלמידיו ומושפעי לסעודת הילולא והתוועדות מרוממת.

האירוע נערך בראשות תלמידו המובהק וממשיך-דרכו של בעל ההילולא, הרב עידו-יצחק ובר, המפיץ את תורתו של רבו וממשיך בפועלו בקירוב יהודים, בהפצת תורה,

ובהבאת מזור וישועה בחייהם של המונים.

את המעמד המיוחד פיארו גדולי וחשובי האדמו"רים ורבני ירושלים, בהם האדמו"ר מקדעטשניץ-סיגט, אשר אארכו לעסוק בדרכו המיוחדת של בעל ההילולא הגר"מ וובר זצ"ל בעבודת השם ובקירוב רחוקים לתורה.

כלל הדוברים הפליאו את העובדה שגם כיום, עשרים שנים לאחר הסתלקותו של זקן המשפיעים - עדיין עומדת דמותו לנגד עיניהם של אלפי תלמידים ומקושרים מסביב לעולם, החבים את חייהם הרוחניים למי

שהעמיד אותם בקרן אורה וקירב אותם לאורה של תורה ולאור החסידות בעבודתו של אהבה מופלאה.

סעודת ההילולא נפתחה בדברים שהשמיע המנחה, הרה"ג ר' ינון הכהן רוט, ממשפיעי בית הכנסת 'אהל יצחק' חב"ד במאה שערים.

הגאון רבי יקותיאל פרקש, מגדולי מורי הצדק בירושלים ושאר בשרו של בעל ההילולא, תיאר ברגש רב את עבודת השם של זקן המשפיעים, אשר הייתה לאות ולמופת לעיני כל, וכנהגרת כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש זיע"א - די היה בהבטה ברבי

קט של הדברים הכתובים בגליונות אלה מושמעים בהרחבה בסדרת הקלטות "שמעו ותחי נפשכם" להשיג: 02-5828284

את העלון ניתן לראות בע"ה www.veber.co.il

כל המעוניין לקבל את העלון "שמעו ותחי נפשכם" למייל שלו יפנה לכתובת המייל: haravveber@gmail.com

בשורה טובה
בסייעתא דשמיא
ניתן להזמין את עורך העלון הרב עידו ובר שליט"א לחוגי בית וניתן לקבל עצה על פי תאריך הלידה בטלפון 058-5828284

לעילוי נשמת הגאון הגדול רבי מרדכי אהרן בן רבי יוסף חיים שיינברגר זצ"ל נפטר י"ח אב התשע"ט ת.נ.צ.ב.ה.

הוראה למעשה

ה אדם צריך להרחיק עצמו מהכעס עד הקצה האחרון, כי הכעס הוא ענף הגאווה ושניהם מיסוד האש.

וזה לשון הרמב"ן באגרת שלו: "תתנהג תמיד לדבר כל דברך בנחת לכל אדם ובכל עת ובזה תנצל מן הכעס שהיא מדה רעה להחטיא בני אדם, וכל הכועס כל מיני גהינום שולטין בו, שנאמר: 'הסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך', ואין רעה אלא גהינום, וכאשר תנצל מן הכעס תעלה לבך מדת הענוה שהיא מדה טובה מכל המדות טובות.

המקור בפרשה: "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת". "רומז לאש המחלוקת ואש הכעס שצריך אדם לזוהר שלא להבעיר אותו עולמית, ומכל שכן ביום השבת קודש שאין בו עושה מחלוקת חס ושלום גורם לכך בשבת או עושה מחלוקת חס ושלום גורם לכך

נושאים בפרשה

"ויעש בצלאל את הארון עצי שטים"

"ישראל חטאו בשטים שנאמר: 'וישב ישראל בשטים' וגו', ונרפאו בשטים שנאמר: 'ויעש בצלאל את הארון עצי שטים'. (מדרש רבה). אפשר לבאר מדרש זה על פי דברי כ"ק אדמו"ר מהרי"צ נ"ע מליובוויטש אשר ביאר שישנו שני מיני שטות: א. שטות שלמטה מן הדעת, והוא מה שאמרו רז"ל על הפסוק "כי תטשה אשתו" וגו': "אין אדם עובר עבירה, אלא אם כן נכנס בו רוח שטות". ושטות הוא לשון הטנה, כמו שפירש רש"י: "תם מדרכי הצניעות". ב. שטות שלמעלה מן הדעת וכמו שאמרו חז"ל במסכת כתובות (י"ז ע"ב): "האני' ליה שטות' לסבא", פירש רש"י: שהיה מתנהג כשוטה, וכמו שהנביא נקרא "משוגע" בפסוק, שענין הנבואה הוא

שאש גהינום בוערת בו בר מינן". (שלה"ק)

הוראה למעשה

"אם הרהר בלבו שהוא מקבל תענית למחר - הוי קבלה" (ש"ר"ע או"ח סימן תקס"ב) "ודוקא שהרהר בלשון זה שהוא מקבל, אבל מה שבדעתו להתענות - לא מקרי קבלה ויכול לחזור". (משנה ברורה)

המקור בפרשה: "כל נדיב לבו". אמרו רז"ל (שבועות כ"ו ע"ב): "מוצא שפתיך תשמור ועשית, אין לי אלא מי שהוציא בשפתיו, גמר בלבו מניין? תלמוד לומר - כל נדיב לב", פירש רש"י: "מוצא שפתיך - גבי נודר, להביא קרבן". "ותענית נחשב ממש כקדשים, דהא תענית הוא במקום קרבן, שמקריב גופו לשמים - עדיף מצדקה שהוא לצורך הבריות". (ט"ז או"ח תקס"ב)

למעלה מן הדעת.

ולפי דברים אלה, אפשר לפרש כך את המדרש הנ"ל: בגלל שחטאו בשטים שלמטה מן הדעת, לכן הרפואה היא בשטים שלמעלה מן הדעת, ובשביל זה נעשה הארון מן עצי שטים. ואמרו רז"ל (ב"ב צ"ט ע"א): "מקום הארון והכרובים אינו מן המדה", שזה למעלה מן הדעת והשכל, וכמו שמבואר ברמב"ם שהבעל תשובה צריך לאחוז בהתנהגות בקצה האחרון, היינו שאצלו לא מספיק ללכת בדרך האמצעי על פי דעת והשכל כמו שצריכים סתם בני אדם ללכת. וזהו שאמרו רז"ל: "מקום שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד", כי לצדיקים גמורים מספיק ללכת בדרך האמצעי, מה שאין כן בעלי תשובה צריכים ללכת בקצה האחרון שהוא למעלה מן הדעת והשכל. (ירים משה)

בסיעתא דשמיא

מחידושי העורך שליט"א

שאלות קצרות ותשובות בצידין:

3. מה החידוש שמחדש לנו הפסוק בזה שנאמר שבצלאל בן אורי בן חור עשה את כל אשר צווה ה' את משה?

תשובה: הפסוק בא ללמד עליו, שלמרות שהיה חכם גדול כפי שמעיד עליו הכתוב הוא ביטל את דעתו לפני משה רבינו ועשה את כל המלאכה כפי צווי של משה ולא לפי שכלו האישי.

4. מה הפסוק 'ואיתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן' בא ללמד אותנו?

תשובה: המילה "ואיתו" (היינו יחדיו) מלמדת אותנו שכל ההצלחה בבניית המשכן היתה בגלל האחדות הגדולה ששרתה בין בוני המשכן..

5. מדוע לאחר שהפסוק אומר 'וביום השביעי יהיה לכם קודש - שבת שבתון לה' הוא צריך להוסיף את המילים 'כל העושה בו מלאכה מות יומת'?

תשובה: משום שהיינו חושבים שמכיון שהשבת היא שבתון לה' אז אולי יהיה מותר לעשות בה מלאכות שקשורות לה' לכן לדגיש הפסוק "כל העושה בו מלאכה..." בכדי לומר שכל סוגי המלאכה בשבת כולל המלאכות שנעשות לצורך ה' אסורות.

ממשיכים את המורשת - המשך מעמוד קודם

המכתבים כתב האדמו"ר מסאטמר לרב אשכנזי כי "זכיתי לשמוע חידושי תורה מפי שאר בשרך הגאון החסיד רבי משה ובר..."

התרגשות רבה אחזה במשתתפי ההתוועדות בהופעתו של כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן, בשעת לילה מאוחרת, לאחר שסיים לערוך 'הבדלה'. האדמו"ר, שזכה לקרבתו של המשפיע ולמד עמו חסידות בחברותא, רוחש הערצה עצומה לדמותו ולזכרו של המשפיע, ומשתדל להשתתף בסעודת ההילולא בכל שנה.

המשך בעמוד אחרון

כ"ק האדמו"ר מקרעטשניף-סיגט שליט"א

שמע רבות מפי האדמו"ר מסאטמר על גדלותו של שאר בשרו המשפיע. באחד

לרווחה של הדוד ורעייתו. ואכן, האיש הלך אחריי, והתקבל במאור פנים על ידי המשפיע."

לאחר מכן התכבד לשאת דברים הרב יהושע אשכנזי, ראש כולל פאג'י, מחשובי מרביצי התורה בירושלים ושאר בשרו של המשפיע. הרב אשכנזי סיפר על הקשר התורני המיוחד ששרר בין אביו, אב"ד מלברון הגאון רבי אלימלך אשכנזי זצ"ל למשפיע זצ"ל - קשר שהניב התכתבות תורנית, לצד מעשי חסד רבים ששני ענקי הרוח היו מעורבים בהם. לדברי בנו - הרב אשכנזי זצ"ל, שהיה מקורב לאדמו"ר רבי יואל מסאטמר זצ"ל,

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת שרה גולדה קופמן ז"ל בת הרה"ג רבי אלימלך וובר ז"ל לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית שהייתה מפורסמת במעשי חסדיה הנכבדים - מרת יהודית רובינשטיין ז"ל - נפטרה ב' ניסן תשע"ג

כוחה של אנחה הבוקעת מלב יהודי טהור

זהב. כעת תוכל מיד ללכת לשם ולקחת לך כמה שאתה רוצה. לאחר מותי יהיה כל האוצר שייך לך, ורק לך בלבד."

בהרגישו כי דבריו המבולבלים אינם מעוררים אמון רב, לקח את ר' משה בידיו והובילו אל המחבוא שביער הסמוך. הוא חפר קצת מתחת לעץ גדול, ועד מהרה הוציא שק מלא מטבעות זהב. "הבה נקח הכל אליך הביתה" – אמר איוון הזקן – "ואיש אינו צריך לדעת על כך".

שמחה עצומה השתררה בביתו של ר' משה. שוב לא הורגש בו כל מחסור, וכל בני המשפחה הרגישו היטב את תוצאותיו של הנס הגדול שארע. במרוצת הזמן הפך ר' משה לעשיר גדול ששמו הלך לפניו עד למרחקים.

הנכרי הזקן חי בביתו של ר' משה במשך שבועות אחדים בלבד. ביום בהיר אחד הלך לבקר את בתו ושם מת לפתע פתאום. עתה עבר האוצר לידיו של ר' משה. הוא החל לפזר סכומים גדולים לצרכי צדקה בכלל ולצורך הכנסת אורחים בפרט.

עברו שנים וקרנו של ר' משה הלכה וגדלה. באחד הימים נזכר בבקרו של הבעש"ט בביתו והחליט כי הגיע הזמן לנסוע אל הצדיק ולהתבשם מאורו וזיוו.

כאשר נכנס אל הבעש"ט, קירבו מאד התעניין לשלומו ולשלום משפחתו. התלמידים התפלאו מאד לראות את הקירוב הגדול אשר איש זה זוכה מרבים. בראותם את מבטי פליאתם, נענה ואמר להם:

מעולם לא ביקש ולא התפלל על פרנסה, ובכך נשקפה סכנה כי הברכה לא תחול עליו

"האינכם זוכרים אותו? הרי ביקרנו בביתו והתארחנו אצלו במשך חמישה ימים, כאשר אנו אוחלים את פרוסת הלחם האחרונה שהייתה לו בבית. כעת שמעו ואגלה לכם את סיבת נסיעתנו לכפר ההוא, לביתו של אותו היהודי.

על היהודי הזה נגזר בשמים שיהיה עשיר גדול, בזכות מצות הכנסת אורחים שהוא מקיים בהידור רב. אולם הוא היה מסתפק במועט ומעולם לא ביקש ולא התפלל על פרנסה, ובכך נשקפה סכנה כי הברכה לא תחול עליו, ולעולם ישאר עני. ברם, כאשר ביקרנו אצלו במשך חמישה ימים, לא הותרנו בביתו מאומה והילדים שהיו רעבים ללחם, בכנו באזניו ותבעו אוכל. רק אז "נשבר", נאנח מקרב לב וביקש מהבורא שיתן לו פרנסה. או אז, חלה עליו הברכה, ה' שלח אליו את הנכרי עם האוצר וכך הפך לעשיר גדול".

"הנה כי כך" – התלחשו החסידים בינם לבין עצמם – "ראו נא עד היכן מגיע כוחה של אנחה המתפרצת מלב יהודי טהור".

מפעל הכנסת אורחים בליוענסק

טוב, שיברך אותו שיזכה להיות יהודי טוב וירא שמים.

"דע לך כי אני הוא האיש, אותו הנך מבקש" – אמר לו הבעש"ט – "וכעבור זמן מה תשכיל לדעת סיבת בואנו אליך".

ר' משה נשאר תוהה ומשתומם, למשמע דברים אלה. הצדיק הגדול רבי ישראל בעל שם טוב בא במיוחד אליו ובגללו! אולם, עוד בטרם הספיק להתאושש, נעלמה העגלה והאורחים.

בחזרו הביתה, מצא ר' משה את הילדים בוכים. אשתו סיפרה לו כי אין בבית מה לאכול והילדים רעבים. לא רק שהאורחים אכלו כל מה שהיה בבית, אלא נאלצו למכור כלי בית אחדים, כדי שיוכלו למלא את כל משאלותיהם של האורחים. עתה נשאר הבית ריק מכל.

ר' משה הביט על ילדיו הבוכים ועל אשתו המתלוננת ולפתע פרץ בבכי מר.

"רבונו של עולם! קרא – מדוע צרכים הילדים שלי לסבול חרפת רעב? מה הם אשמים??"

בעודו יושב שקוע בהרהוריו, נשמעה לפתע נקישת בדלת.

הוא פתח את הדלת וגוי זקן ומתושבי הכפר, נכנס פנימה. שמו היה איוון, ונוהג היה להכנס מדי פעם אל ביתו של ר' משה ולהרים כוסית יי"ש לחיי בעל הבית. הפעם רצה ר' משה להגיד לו כי בבית אין מאומה. אלא שהגוי הקדים ואמר לו כי מטרות בואו הפעם חשובה הרבה יותר מאשר כוסית משקה. הוא לחש לאזנו של ר' משה כי רוצה הוא לספר לו סוד כמוס.

דע לך כי יש לי אוצר גדול, המכיל עשרות אלפי מטבעות זהב

"שמע נא משה" – אמר ליהודי המשתאה, "הנני זקן, חלוש וחולה. אמנם אני מתגורר אצל בתי וחתני, אך אינני מסתדר אתם. הקשב נא, אפוא, את אשר ברצוני להציע לך: אני אבוא לגור בביתך. אין אני צריך הרבה, אולם אתה תהנה, בשכר הכנסת האורחים שלך מתמורה גדולה. דע לך כי יש לי אוצר גדול, המכיל עשרות אלפי מטבעות

ב אחד ממוצאי השבת החורפיים, לאחר הבדלה, פקד הבעש"ט על עגלונו לרתום את הסוסים ולהתכונן לנסיעה. לא ארכה השעה והבעש"ט ותלמידיו ישבו כבר במרכבתם אשר החלה בנסיעתה.

כרגיל, ציוה הבעש"ט על העגלון לעזוב את המושכות ולאפשר לסוסים להמשיך בהליכתם ככל אשר יחפצו.

לפתע החלו הסוסים לדהור בדהירה עצומה, הבקעות היו להם למישור וההרים היו כלא היו. הם נעמו בדרכם מרחקים עצומים.

הקור הנורא חדר לגופותיהם הצנומים של התלמידים, וכמעט שהם קפאו מקור. אך צדיקים אלה אצרו כאבם בלבם, בידעים כי נוסעים הם עם רבם הקדוש למטרה נשגבה, אם כי בעצמם לא ידעו על מה ולמה כל הנסיעה הזאת.

בסופו של דבר עצרה המרכבה ליד בית קטן בכפר אחד, שם הזמינם יהודי קטן וצנום להכנס אל ביתו הדל. הוא סיפר לאורחים, כי זה זמן רב לא נודמן לו לקיים מצוות הכנסת אורחים, מאחר שבשל החורף הקשה לא באו עוברי אורח לכפר, ושמחה גדולה היא לו שנפלה לידו מצוה זו.

הבעש"ט בקשו להכין תה וחלב חם לאורחים, ובעל הבית עשה זאת בשמחה רבה. האורחים נחו מעמל הדרך, ולאחר שאכלו ושתו, פתח בעל הבית בשיחה עם האורחים.

"מאין יהודים" – שאל ר' משה את אורחיו. "מעירב'וז" – ענה.

כאשר שמע כי האורחים באים מהעיר מז'ב'וז, שאל אותם אם מכירים הם את הצדיק הגדול רבי ישראל בעל שם טוב. אולם, בטרם הספיק מי מהם לענות, ביקשו הבעש"ט שלא להטריח עליהם בשאלותיו, אלא יכין להם מיטות, בהן יוכלו לישון.

הוא לקח אוכל מפי הטף, חסך מפיו ומפי אשתו ונתן הכל לאורחים

הבעש"ט ותלמידיו התמהמהו אצלו חמש יממות שלימות, בהן אכלו ושתו בביתו ולא חסר להם מאומה. הוא מסר את נפשו, ואת כל אשר עמו בבית, כדי שהאורחים ירגישו בטוב ולא יחסר להם דבר. הוא לקח אוכל מפי הטף, חסך מפיו ומפי אשתו ונתן הכל לאורחים. הוא ואשתו, שמחו שמחה גדולה, שניתנת להם הזדמנות כה גדולה לקיים מצוות הכנסת אורחים.

בתום חמשה ימים, נסעו האורחים כלעומת שבאו, ור' משה ליוה אותם, כנהוג, כברת דרך אל מחוץ לכפר.

כאשר נפרדו ממנו, ביקש מהם שיוראילו להזכירו לטובה לפני הצדיק הגדול, רבי ישראל בעל שם

אם זה לא, אז מה כן?

חושב על כך, זה דווקא נוסך בי תחושת רוגע. אני חש שיש משהו מלמעלה שמוליך אותי ואת העולם כולו ליעד הנכון." ואת האות שהמשיח מגיע בקרוב, מהי כן האות? אנו היהודים שמחוייבים לחיות בתחושה שאין רע יורד מלמעלה ושהכל נעשה בהשגחה פרטית מופלאה, צריכים בימים אלה מחד גיסא להתחזק בביטחון בה' יתברך ומאידך גיסא לשפר בעוצמה את עבודת ה' שלנו בכל הנוגע לקיום המצוות שבין אדם למקום ובין אדם לתבירו.

ויהי רצון שהתהליך בו אנו מצויים בו כעת, יסתיים במהרה על הצד הטוב ביותר ושתקוים בנו התפילה "ותחזינה עינינו בשוּבוך לציון **ברחמים**" אמן ואמן.

131 זכר-אלוף

הקדושה, מתנפצת על פניהם. הם בקשו להפעיל תחבורה ציבורית בשבת וקבלו בתמורה ביטול מוחלט של התחבורה הציבורית גם באמצע השבוע. הם ביקשו להילחם בקיומם של אירועים מופרדים וקבלו בתמורה ביטול מוחלט של כל האירועים המעורבים. הם ביקשו לצאת מביתם ולחלל שבתות בפרהסיא וקבלו בתמורה סגר שבקושי מתיר להם לצאת מביתם במהלך השבוע. השבוע נקלעתי בצפון תל אביב לבנק מסויים. יהודי גלוי ראש הבחין בחזונית החרדית, ניגש אליי והציג את עצמו בתור עורך דין צמרת בתל אביב. ואז הוא ביקש לשתף אותי בתחושותיו: "רואים כאן כח עליון" הוא החל למלמל באוזני. "לא הייתי מאמין שכל העולם יקלע לסיטואציה שכזאת". ואז לאחר אתנחתא קלה הוא הפטיר ואמר: "כשאני

ש מעתה פעם את הביטוי "כל העולם רועד" או "כל העולם בחרדה" או "כל העולם עוצר את נשימתו"?

ובכן הביטויים הללו בעבר היו נחשבים לדברי גזמא, הפרזה והבאי. וכי כיצד ניתן לומר שכל העולם מקצהו האחד עד קצהו השני מצוי באותה התנועה של אימה, בהלה, בעתה, דאגה, רטט ותבהלה? ואולם בימים אלה הביטויים הללו משקפים באופן המדוייק ביותר את המציאות שבה העולם כולו שרוי בו. בורא עולם ומנהיגו, מוכיח לכל האנושות החיה על פני כדור הארץ שיש מנהיג לבירה ושהתחושה של "כוחי ועוצם ידי" המפעמת בקרב מעצמות העולם, היא תחושה מוטעית וחסרת יסוד.

רואים אנו כעת גם כיצד כל אלה שהאג'נדה שלהם הייתה לשרש את יסודות תורתנו

מחשיכים את המורשת - המשך מעמוד 2

את משא הנעילה נשא תלמידו-כבנו של בעל ההילולא, הרב עידו-יצחק ובר, אשר לצד סיפורים מאלפים, ציין את דבר התורה שמופיע בפתח חידושו של המשפיע לפרשת כי-תשא, הנפתח בדברי המדרש-תנחומא: "אמר משה לפני הקב"ה; משאני מת - אין אני נזכר. אמר לו הקב"ה, חייך; כשם שאתה עומד עכשיו ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשן - כך בכל שנה ושנה שקוראין אותה לפני - כאילו את עומד שם באותה שעה וזוקף את ראשן". ובהשגחה פרטית, הסתלקותו של המחבר חלה בדיק בפרשה שבה הביא את דברי המדרש הנזכרים. "אף לגבי מו"ר המשפיע זצ"ל, ששמו משה, ניתן לומר שתורתו ועבודתו בקודש - נזכרים ונעשים גם עשרים שנים לאחר הסתלקותו, ואף ביתר שאת ויתר עוז".

הגאון רבי יקותיאל פרקש שליט"א

יהודים, אהב לרומם יהודים, בבחינת: וגבר ישראל. עכשיו, ביום ההילולא שלו, צריך שכל אחד יתחזק באמונה וביטחון בדרכו של בעל ההילולא, ונזכה להשפעות טובות, הצלחות, רפואות והמתקת הדינים ברחמים ובחסדים, והחודש אשר נהפך לששון ולשמחה - ימשיך להאיר לטובת מלכם של ישראל ולא יישמע שוד ושבר בגבולות ישראל".

את דבריו סיים הרבי מתולדות אהרן בברכה מקרב לב להמשפיע הגה"ח הרב עידו יצחק ובר, תלמידו הנאמן וממשיך דרכו של המשפיע, שיזכה להמשיך להפיץ את תורת רבו בבריאות איתנה ובהצלחה גדולה, מתוך בריות גופא ונהירה מעליא.

עד שעות הלילה המאוחרות עוד הוסיפו תלמידים ומוקירי זכרו הטהור לטוות סיפורים אישיים ולהעלות זיכרונות נשגבים משנות הסתופפות בצלו של ענק התורה והחסידות, סמל ומופת לעבודת השם, אהבת ישראל וקירוב אלפי יהודים אל תחת כנפי השכינה. זכותו תגן עלינו.

בדברים הנרגשים שהשמיע האדמו"ר, עמד על הפסוק 'והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל' - וציין כי ספרו של המשפיע נקרא 'ירם משה'. "כשמשה רבינו הרים את הדעת של כלל ישראל - אז גברה קרן ישראל. כל כוחות הטומאה התבטלו. כל זמן היה בעם ישראל הקשר והאמונה במשה רבינו - היה כוח לעם ישראל", אמר האדמו"ר, שציין את צדקותו של המשפיע, את אהבת ישראל שלו, את מידת החסד ואת הזכות שעמדה לו לקרב אלפים לחיי תורה.

"רבי משה זכה להחיות יהודים, להחיות את נשמות ישראל", השתף האדמו"ר מתולדות אהרן בערגה. "ביתו היה פתוח לרווחה בכל שעות היממה - כדי שעוד יהודי יתקרב ועוד יהודי יתקרב. כל מי חייו העתיר וביקש על כלל ישראל, לישועת הכלל והפרט. עכשיו, כשאנו עומדים ביום ההילולא שלו - מתעורר הכוח של 'וגבר ישראל' - שיהודים יוכלם להתחזק מכוחו של בעל ההילולא".

"אני זוכר, הוסיף האדמו"ר שליט"א, "את השבתות שבהן נכנס אלינו בירושלים ואף במונסי, ואת ההזדמנויות שזכינו לבקרן בביתו. איך אהב יהודים, אהב להיות עם

עלון זה יוצא לרפואתה של מרת ברוריה קלרה (מולד) שתח' בת בלהה ז"ל בתוך שאר חולי ישראל לעילוי נשמת דודתי עפרה רכלין בת ישראל ז"ל נפטרה ל' סיון ה'תשע"ט ת.נ.צ.ב.ה.